

27. neděle v mezidobí A

***O nic nemějte starost!
Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby
v modlitbě a prosbě s děkováním. (Flp 4,6)***

První čtení

Izaiáš 5,1-7

Zaspívám (píseň) svému miláčkovvi, píseň svého přítele o jeho vinici. Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Oplotil ji, očistil od kamení, osázel ji ušlechtilou révou. Uprostřed postavil věž, i lis v ní vyhloubil: čekal, že ponese hrozny, ona však plodila pláňata. Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma a judští mužové, sudte mezi mnou a mou vinicí! Co jsem měl ještě udělat své vinici a neudělal jsem? Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plané plody? Teď vám ukážu, co udělám své vinici: odstraním její plot, že ji spasou, rozbořím její zeď, že ji rozšlapou. Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v trní a hloží. Mrakům dám příkaz, aby ji nezkropily deštěm. Vinicí Hospodina zástupů je dům Izraele, Judovci – jeho milou sazenicí. Čekal spravedlnost, a hle – nepravost, (čekal) právo, a hle – bezpráví!

Druhé čtení

Filipanům 4,6-9

(Bratři a sestry!) O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomyšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši. Konečně, bratři a sestry, mějte zájem o všechno, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je nevinné, co je milé, co slouží dobré pověsti, a o každou zdatnost nebo (činnost, která si zasluhuje) chvály. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mě naučili, co jste ode mě převzali, ode mě slyšeli a na mně viděli. A Bůh, (dárce) pokoje, bude s vámi.

Evangelium

Matouš 21,33-43

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: "Poslyšte podobenství: Byl jeden hospodář a ten vysázel vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo

vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího ukamenovali. (Hospodář) poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak. Naposled k nim poslal svého syna; myslel si: 'Na mého syna budou mít ohled.' Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic. Pojdme, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše!' A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabili. Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?" Odpověděli mu: "Krutě ty zlosyny zahubí a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek." Ježíš jim řekl: "Nečetli jste nikdy v Písmu: 'Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné'? Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce."

K zamyšlení

Tak jako ve čtení ze Starého Zákona, tak také v Matoušově evangeliu jde o vinici: o očekávanou úrodu na jedné straně neboli o správné jednání a na druhé straně o vztah k Pánovi této vinice. Ani jeden z těchto textů, ani píseň o vinici a ani příběh o vinici nelahodí našemu uchu nebo srdci, právě naopak, znějí velmi tvrdě a stroze. Spojování Boha s poselstvím hrozby, který nahání hrůzu a nás lidi s konečnou platností odepisuje, je nám sice velmi blízké, ale nesprávné. Díky Bohu napравuje Pavel tuto představu o Bohu v Listě Filipánům, ve kterém připomíná, že náš Bůh je Bohem míru a lásky.

Co nám chtějí tedy předat dnešní čtení do života? V prvním čtení popisuje prorok Izaiáš dojemným obrazem Boží nasazení za nás lidi. Se všemi nitkami svého bytí se Bůh snaží, abychom mohli růst. Říká nám, jak jsme hodní, jak jsme vzácní, i když se cítíme zranění a zrazení. A když jsme tak drazí pro tohoto bezpodmínečně milujícího Boha, nevidíme ho ani lhostejného, když nepřinášíme očekávané ovoce. Kyselé plody nejdou žádným důvodem pro oslavu. Jsou naopak zdrojem starostí a zamyšlení, v čem spočívá, že po tak dlouhé době starostí, růstu a dozrávání tu nejsou žádné mimořádné plody. Když prorok Izaiáš popisuje Boha jako hněvivého, který hrozí, že zničí vinici a vydá jí napospas, tak bychom to měli brát jako velmi vážné varování, které nás chce upozornit na důsledky zaměřené proti životu a tak nás ochránit před sebezničením. Když dnes Bůh tvrdohlavě a vytrvale zkoumá naše životní nasměrování a žádá, abychom vnímali a pozorovali náš život z perspektivy, zda naše vnitřní a vnější postoje přinášejí sladké nebo kyselé plody, tak to proto, že jsme pro něj velmi důležití. Stejně jako v lidských vztazích naplněných láskou, když ztratíme trpělivost k milovanému člověku a jen pomocí důsledných opatření můžeme opět dojít k rozumu, stejně tak nás konfrontuje Bůh s možnými důsledky (sebe-)zničujícího konání.

V příběhu o vinici v evangeliu jde o úzké propojení a vztah mezi Bohem, Jeho Synem, kterého posílá jako svého zástupce a mezi námi lidmi. Pouze ve spojení s ním, s kamenem úhelným, který byl zavržen, může nést Boží Království skrze nás a s námi v tomto světě lahodné ovoce.